

наши (оудове) покрыватсе (ѡ насъ) съ по голѣмо кла-гообразіе: а благообразни те наши не матъ потрека (ѡ покрыванѣ что). Но Бгъ ѣ оустроилъ равнѡ тѣло то, понеже ѣ дѣлъ по голѣма чѣсть на нѣмъ лошѣтъ (оудъ)

25 За да не въна раздоръ въ тѣло то, но сички те оудове да иматъ взаимно по-печѣніе ѣдинъ за другиго.

26 И ако страда ѣдинъ оудъ, страдаютъ (съ него) сички те оудове: и ако се слави ѣдинъ оудъ, раддватсе (съ него) сички те оудове.

27 И въстѣ тѣло то Хрѣто-во, и оудове неговѣ іекой Осѡбнѡ.

28 И ѣднѣ ѣ поставилъ Бгъ въ цѣрква та перво апѡстолы, второ пророцы, трѣто оучители, послѣ (на ѣднѣ ѣ дѣлъ) сила (да твѡратъ чѣдеса), (на други) дѣръ да ищѣлаватъ (коле-сти), да помѡгатъ, да оуправлаватъ, (да говоратъ) различны азъщы.

29 Да ли (са) сички те апѡстоли; да ли (са) сички те пророцы; да ли (са) сички те оучители; да ли сички те чѣдотворцы;

30 Да ли сички те иматъ дѣрка да ищѣлаватъ; да ли сички те говоратъ (различ-ны) азъщы; да ли сички те толкватъ;

31 Но въе желѡйте съ рев-ность по голѣми те даро-аніа: и азъ ще ви пока-жемъ (на това) пжть по премного въсокъ.

ГЛАВА ГИ

АКО БѢХЪ азъ говорилъ съ азъщы челоѡчески и аггел-ски, а любовь не бѣхъ и-мѡлъ бѣлъ бѣхъ като мѣдъ, като звѣнти, или като кѡмвалъ, който држка.

2 И ако имамъ (дѣрка) да пророчествдвамъ, и знамъ сички те тайнства, и сички те вѣщи, и ако имамъ сич-ка та вѣра, до толко щото да можемъ да премѣствд-вамъ и горы, а любовь не-мамъ, не самъ нищо.

3 И ако да си раздамъ сич-ко то имѣніе (на сиромѡщи-те), и ако да си предѡмъ тѣло то да го изгорѡтъ, а любовь немамъ, никаква полза немамъ.

4 Люковъ тѡ ѣ долготер-пѣлива, милостива: люковъ тѡ не завиди: люковъ тѡ се не превозноси, нито въсо-кодмствдва,

5 Не кезчинствдва, не траги (самѡ) своѡ та си полза, не сжрднсе, не мысли зло.

6 Не раддвасе за неправда-та, а раддвасе за истина та:

7 Сичко пренѡси, на сич-ко хвѡща вѣра, на сичко се надѣе, сичко тжрпи.